

J. PLAYÀ Barcelona

El ritme de la història s'accelera i s'ha arribat a un punt d'inflexió. El període que en Espanya es va iniciar amb la transició i que va cristal·litzar en els pactes de la Moncloa, el consens al voltant de la Corona, la Constitució i l'Estat de les autonomies, sembla arribar a la seva fi i és qüestionat àmpliament. A Catalunya, la crisi econòmica se suma a l'esgotament del model de finançament, la qual cosa reforça encara més aquesta sensació de final de cicle, tal com assenyala Jordi Estivill, coordinador de l'anuari de l'Associació Catalana de Sociologia del 2013, que es va presentar divendres a la nit a l'Institut d'Estudis Catalans.

Segons Estivill, els fets que es van començar a viure ja el 2012 són tan apassionants com crucials i permeten entreveure "una

L'anuari de l'Associació Catalana de Sociologia del 2013 indica que la crisi i la desafecció amb Espanya marquen un punt d'inflexió

Arriba un canvi de cicle

nova etapa que ningú no sap bé on ens portarà". Segons el seu parer són molts els elements que se sumen a aquesta crisi d'identitat col·lectiva: la distància creixent entre ciutadans i polítics, l'extensió de la corrupció, el possible final del bipartidisme, el nombre creixent de persones i moviments que comparteixen certa insubmissió civil, fiscal, social i cultural, la desafecció de bona part dels catalans amb Espanya... "Tot-hom té un conegut, un familiar, un amic que no té feina o que té cada vegada més dificultats per arribar a fi de mes", assenyala.

Les estadístiques demostren que creix la desigualtat i cada vegada hi ha més persones per sota del llindar de la pobresa. I això es tradueix en joves que s'han de conformar amb feines precàries, en

Segons Jordi Estivill, entrem en "una nova etapa que ningú no sap bé on ens portarà"

persones d'alta formació obligades a sortir a l'estranger, en immigrants que tornen al seu país, en avis que amb les seves pensions mantenen la resta de la família, en expulsats del seu habitatge. "El conjunt del país s'empobreix individualment i col·lectivament", és el diagnòstic.

En la seva introducció a l'anuari del 2013, Jordi Estivill traça una tipologia de reaccions: els que s'autoinculpen (amb la crisi els casos de depressió han augmentat un 19% i les situacions d'ansietat, un 8,4%), els escèptics, els que busquen sortides in-

dividuals i els es rebel·len (que han substituït el català perplex o *emprenyat* del principi de la crisi. Exemples d'aquesta revolta són la mobilització independentista, l'efervescència de les xarxes socials (moltes protestes es convoquen ja per Facebook) i el moviment associatiu (el 2012 es van crear 214 cooperatives a Catalunya i va créixer el nombre de mercats no monetaris, els grups de consum responsable i la xarxa d'economia solidària).

L'anuari és una recopilació d'articles que en aquesta edició inclou, entre d'altres una anàlisi dels moviments populars i les formes autònomes d'organització i lluita (a càrrec d'Ivan Miró), la reforma "ideològica" de la renda mínima d'inserció (Joan Cortinas), l'activitat de la Plataforma d'Afectats contra la Hipoteca (Ada Colau) i l'ascens de Le Pen a la Catalunya Nord (Dominique Sistach).●

Crece el malestar y la insumisión ciudadana en Catalunya, dicen los sociólogos

El Anuario de la Asociación Catalana de Sociología elaborado por el Institut d'Estudis Catalans considera que desde 2012 no sólo se ha iniciado una época de cambios sino "un cambio de época"

Vida | 14/02/2014 - 11:02h | Última actualización: 14/02/2014 - 13:20h

Barcelona. (EFE).- El descontento, la indignación, la insumisión ciudadana, la desafección hacia la política y los movimientos sociales de protesta siguieron creciendo en 2013 en **Catalunya**, según el Anuario de la Asociación Catalana de **Sociología** elaborado por el **Institut d'Estudis Catalans** (IEC). El anuario sociológico del año 2013 se adentra en el análisis de los movimientos sociales como reacción a la situación económica y política actual e incluye artículos de Ada Colau, Ivan Miró, Joan Cortinas, Bienve Moya, José M. Roselló y Dominique Sistach. En la introducción del anuario, el sociólogo Jordi Estivill, que ha coordinado la publicación, explica que desde 2012 no sólo se ha iniciado una época de cambios sino "un cambio de época".

El sociólogo sustenta esta afirmación en constataciones sociológicas como "la distancia creciente entre ciudadanos y políticos, la extensión de la corrupción, la progresiva desafección de los catalanes que se ha ido traduciendo en una afirmación bastante masiva en favor del derecho a decidir y de una potencial independencia". También resalta "el número creciente de personas y movimientos que comparten la insumisión civil, fiscal, social, cultural, la fuerza de los movimientos sociales...". Todo ello son, para Estivill, "signos comprobables de unos cambios en profundidad".

El anuario, que cada año publica la Asociación Catalana de Sociología (ACS), filial del IEC, para reflexionar sobre la realidad social y política de Catalunya, analiza los movimientos sociales surgidos en los últimos años a través de reflexiones de diferentes autores, algunos implicados activamente en los movimientos, las manifestaciones y las problemáticas que analizan.

Jordi Estivill destaca que "se puede sugerir que la mayoría de nuestros conciudadanos continúan en una indignación que busca canales de expresión. Muchos se organizan, y cada vez son más los que se sublevan ante una degradación de sus condiciones de vida y de trabajo y de los servicios públicos". El primer capítulo del anuario está firmado por Ivan Miró, autor de varios libros sobre la estructura urbana, movimientos sociales y cooperativismo, que examina cómo se han originado y han confluído un conjunto de causas populares, qué formas autónomas de organización y de lucha han adoptado y cómo se ha inaugurado un nuevo ciclo de desobediencia civil activa.

La portavoz de la Plataforma de Afectados por la Hipoteca (PAH), Ada Colau, es la autora del segundo capítulo, en el que analiza cómo la lucha contra los desahucios ha planteado que "a partir de una reivindicación concreta es posible obtener avances sustantivos, superar posibles corporativismos y conectar con el conjunto de la ciudadanía sobre cuestiones de interés general".

Joan Cortinas, sociólogo que trabaja en el Centro de Investigaciones Sociológicas y Políticas de París, examina en otro capítulo del anuario cómo las rentas mínimas están funcionando en Catalunya y qué papel tienen en la protección social. El antropólogo Bienve Moya trata sobre la cultura popular y del efecto que tienen las normativas limitadoras y la incursión comercial en las actividades artísticas. El sociólogo José María Roselló reflexiona alrededor del naturismo y de cómo se pasa de un planteamiento de transformación social en la defensa de la peculiaridad, mientras que Dominique Sistach, profesor de la Universidad de Perpiñán y miembro del Centro Nacional de Investigación Científica, publica un artículo sobre "el voto al Frente Nacional y sus crisis identitarias".

Aumenta el malestar y la insumisión ciudadana

Para el sociólogo Jordi Estivill ha empezado “un cambio de época”

Barcelona

EFE

El descontento, la indignación, la insumisión ciudadana, la desafección hacia la política y los movimientos sociales de protesta siguieron creciendo en 2013 en Catalunya, según el Anuario de la Asociación Catalana de Sociología elaborado por el Institut d'Estudis Catalans (IEC).

El anuario sociológico del 2013 se adentra en el análisis de los movimientos sociales como reacción a la situación económica y política actual e incluye artículos de Ada Colau, Ivan Miró, Joan Cortinas, Bienve Moya, José M. Roselló y Dominique Sistach. En su introducción, el sociólogo Jordi Estivill, coordinador de la publicación,

dice que desde 2012 no sólo se ha iniciado una época de cambios sino “un cambio de época”.

El sociólogo sustenta esta afirmación en constataciones sociológicas como “la distancia creciente entre ciudadanos y políticos, la extensión de la corrupción, la progresiva desafección de los catalanes que se ha ido traduciendo en una afirmación bastante masiva en favor del derecho a decidir y de una potencial independencia”. También resalta “el número creciente de personas y movimientos que comparten la insumisión civil, fiscal, social, cultural, la fuerza de los movimientos sociales...”. Todo ello son, para Estivill, “signos comprobables de unos cambios en profundidad”.

El anuario, que cada año publica la Asociación Catalana de Sociología (ACS), filial del IEC, para reflexionar sobre la realidad social y política de Catalunya, analiza los movimientos sociales surgidos en los últimos años a través de reflexiones de diferentes autores, algunos implicados activamente en los movimientos, las manifestaciones y las problemáticas que analizan.

Jordi Estivill destaca que “se puede sugerir que la mayoría de nuestros conciudadanos continúan en una indignación que busca canales de expresión. Muchos se organizan, y cada vez son más los que se sublevan ante una degradación de sus condiciones de vida y de trabajo y de los servicios públicos”.

Creix la indignació i la insubmissió ciutadana a Catalunya

L'Anuari de l'Associació Catalana de Sociologia certifica un creixement dels moviments socials com a resposta a l'augment del descontentament social i de la desafecció cap a la política. Tot plegat, diuen, són signes evidents i comprovables d'uns canvis en profunditat.

L'**Associació Catalana de Sociologia** assegura en el seu últim anuari que ens trobem en l'inici d'"**un canvi d'època**" suscitat pel **descontentament ciutadà** davant la situació econòmica i política actual. Un malestar que al llarg de l'any passat va continuar fent **créixer la indignació** i la **insubmissió** ciutadana i els **moviments socials**.

Els sociòlegs destaquen la distància creixent entre ciutadans i polítics, sobretot pels casos de corrupció destapats, i la progressiva desafecció dels catalans, que s'ha anat traduint en una **afirmació força massiva en favor del dret a decidir** i d'una potencial independència.

L'anuari també constata el **nombre creixent de persones i moviments** que comparteixen la **insubmissió civil, fiscal, social i cultural**.

Tot això són, pel coordinador de l'**Anuari del 2013**, el sociòleg Jordi Estivill, "signes comprovables d'uns canvis en profunditat".

De la perplexitat a la mobilització

Cinc anys enrere, el mateix anuari, en aquell cas corresponent a **2008**, afirmava que **la societat catalana estava perplexa**. El pes de la immigració o la pèrdua de lideratge de Catalunya a l'estat espanyol havien portat els catalans a una situació de confusió.

La llavors incipient crisi econòmica i la seva traducció en retallades i pèrdues de drets socials ha anat transformant aquella **perplexitat en indignació i la indignació en mobilització**.

Estivill destaca que "la majoria dels nostres conciutadans continuen en una indignació que **busca canals d'expressió**. Molts s'organitzen, i cada vegada són més els que se subleven davant una degradació de les seves condicions de vida i de treball i dels serveis públics".

Els moviments, analitzats

L'Anuari corresponent al 2013 d'aquesta filial de l'Institut d'Estudis Catalans s'endinsa en l'**anàlisi d'aquests moviments socials** a través de reflexions de diferents autors, alguns implicats activament en aquests grups, les manifestacions i les problemàtiques que analitzen.

El primer capítol de l'anuari està signat per **Ivan Miró**, autor de diversos llibres sobre l'estructura urbana, moviments socials i cooperativisme. Examina **com s'han**

originat i han confluït un conjunt de causes populars, quines formes autònomes d'organització i de lluita han adoptat i com s'ha inaugurat un nou cicle de desobediència civil activa.

La portaveu de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH), **Ada Colau**, és l'autora del segon capítol, en què analitza com la **lluita contra els desnonaments** ha plantejat que "a partir d'una reivindicació concreta és possible obtenir avenços substantius, superar possibles corporativismes i connectar amb el conjunt de la ciutadania sobre qüestions d'interès general".

Joan Cortinas, sociòleg que treballa al Centre d'Investigacions Sociològiques i Polítiques de París, examina en un altre capítol com les **rendes mínimes** estan funcionant a Catalunya i quin paper tenen en la protecció social.

L'antropòleg **Bienve Moya** tracta sobre la **cultura popular** i sobre l'efecte que tenen les normatives limitadores i la incursió comercial en les activitats artístiques.

El sociòleg **José María Roselló** reflexiona al voltant del **naturisme** i de com es passa d'un plantejament de transformació social a la defensa de la peculiaritat, mentre que **Dominique Sistach**, professor de la Universitat de Perpinyà i membre del Centre Nacional d'Investigació Científica, publica un article sobre "**el vot al Front Nacional i les seves crisis identitàries**".